

Centenar UPT - 100 de ani de excelență academică

1. Centenar UPT - 100 de ani de excelență academică

Dacă pe plan mondial anul 2020 a fost un an de răscruce, care ne-a făcut să regândim viitorul, pentru Universitatea Politehnică Timișoara a fost unul al marilor împliniri și provocări. L-am început cu sărbătorirea Anului Politehnicii în Timișoara, declarat de Consiliul Local pentru a

celebra rolul pe care prima instituție de învățământ superior din vestul țării l-a avut în dezvoltarea orașului, am pornit la drum cu o nouă echipă de conducere, iar în 11 noiembrie 2020 aniversăm Centenarul Școlii.

Pentru celebrarea a 100 de ani de la înființare, Universitatea Politehnică Timișoara a pregătit o serie de evenimente reunite, generic, sub denumirea "Săptămâna Politehnicii". Majoritatea acestora vor fi amânate pentru o dată la care situația epidemiologică va permite derularea unor manifestări așa cum se cuvine, de la cele din zona academică sau de legătură cu mediul economic și până la concerte sau tradiționala alergare de 100 de ture de teren. În data de 11 noiembrie 2020, când se împlinesc 100 de ani de la semnarea, de către regele Ferdinand, a Decretului de înființare a Școlii Politehnice, vom organiza doar un eveniment online, cu oamenii Politehnicii, cadre didactice, personal auxiliar, studenți, dar și evenimente mai mici cum sunt festivitatea de premiere a concursului de desen și fotografie "Politehnica prin ochii mei", lansarea monedei aniversare, concertul online susținut de formația creată, din absolvenți celebri ai Politehnicii, special centru aniversarea instituției, lansarea unui film documentar privind istoria de 100 de ani a Școlii Politehnice timișorene.

În urmă cu un secol, o întreagă galerie de ilustre personalități ale vremii s-au angajat cu toată dăruirea în ceea ce avea să fie actul de naștere al Școlii Politehnice. Multe din

gesturile, cuvintele, gândurile, dar mai ales faptele lor, au rămas memorabile, ele făurind istoria și tradiția acestei școli. În data de 11 noiembrie 1920 este semnat de către Regele Ferdinand Decretul Lege privind înființarea, din 15 Noiembrie 1920, a "Școlii Politehnice" din Timișoara. Acestui monarh îi datorăm și memorabila frază rostită câțiva ani mai târziu și care, între timp, a devenit deviza universității: "Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa".

Înființarea Politehnicii la Timișoara a avut un larg ecou în țară. Camil Petrescu scria, în cotidianul "Țara" din 2 decembrie 1920: "Vestea că Timișoara va, în sfârșit, înzestrată cu mult dorita Politehnică, merită să dea un caracter de oraș universitar acestei capitale a Banatului, a fost primită cu profundă mulțumire de toate straturile societății noastre. Este de netăgăduit că această școală, prin înaltul ei nivel cultural, va contribui foarte mult ca să facă din Timișoara centrul intelectual pe care îl dorim cu toții".

Cu toate greutățile inerente oricărui început, Școala Politehnică din Timișoara și-a creat rapid prestigiul de care se bucură astăzi și locul de frunte pe care îl ocupă pe plan național și internațional și datorită dăruirii de care au dat dovadă, de-a lungul vremii, profesorii săi, care s-au angajat cu toată hotărârea în edificarea unei școli pe măsura năzuințelor și a spiritului Timișoarei, spirit ce avea să pătrundă, așa cum spunea și Regele Ferdinand, între zidurile primei instituții de învățământ superior din Banat.

Înființarea Școlii Politehnice din Timișoara a contribuit din plin, așa cum au gândit făuritorii ei, la dezvoltarea economică și socială a regiunii. Politehnica s-a manifestat în primul rând ca un nucleu de știință și a asigurat personal de înaltă calificare marilor întreprinderi din zonă, facilitând astfel dezvoltarea unei industrii puternice, moderne și competitive. Documentele prezente în arhivele instituției relevă însă și rolul cultural, de sursă pentru răspândirea științei și culturii pe care și l-a asumat Școala Politehnică din Timișoara, în spiritul larg al oricărei universități cu chemare umanistă, de știință pură sau aplicativă. Într-un memoriu referitor la activitatea Școlii se spune: "Pe lângă activitatea de specialitate pe care urma să o dezvolte Școala, ea nu putea lipsi în acest loc, la granița țării, să pășească cu curaj la dezvoltarea unui progres cultural pe scară largă, pentru marele public".

La aniversarea de 10 ani a Politehnicii, rectorul Victor Vâlcovici avea să declare despre acele momente de început: "Politehnica era ca un prunc nou născut lipsea aproape totul". Dar școala intrase deja pe un drum ascendent.

Politehnica timișoreană a fost nucleul în jurul căreia s-au creat noi facultăți și institute de învățământ superior. În 4 noiembrie 1938, Academia de Înalte Studii Agronomice din Cluj se transformă în Facultate de Agronomie, subordonată Politehnicii din Timișoara. În 1940, aceasta se mută la Timișoara, unde funcționează în cadrul Politehnicii. La 30 iulie 1945 are loc promulgarea de către Regele Mihai I al României a Legii 617 pentru înființarea Facultății de Agronomie, în cadrul Politehnicii din Timișoara, unde a funcționat până la 1 septembrie 1948, dată la care s-a constituit ca Institut Agronomic independent. Încă din 1944, în memoriul adresat Regelui de către ministrul educației, privind înființarea unei universități în Timișoara (ce urma să cuprindă mai multe facultăți, dar în final s-a înființat doar cea de Medicină), se precizează că "Unele catedre vor putea beneficia de ospitalitatea Politehnicii din Timișoara, care este bine utilată și dornică de a contribui la consolidarea culturală a Banatului". Reforma învățământului din 1948 avea să îndeplinească un vis al timișorenilor, înființarea unei universități, al cărui embrion l-a constituit Institutul Pedagogic, înființat în acel an. Din lipsa unei clădiri proprii, institutul a funcționat, până la finele anului 1950, în clădirile Politehnicii, iar cei dintâi profesori ai noului institut pedagogic au fost recrutați din rândul unor eminenți dascăli ai Institutului Politehnic, în frunte cu prof.dr. docent Mihai Ghermănescu, care a devenit și primul său director. Un alt cadru didactic al Politehnicii, profesorul Ioan Curea, refugiat la Timișoara în 1940, care a înființat Stația seismografică a Institutului Politehnic Timișoara, a devenit primul rector al Universității Timișoara (actuala Universitate de Vest). Încă înainte de anul 1948, viața științifică din Banat se coagulează în jurul unor personalități precum: Corneliu Mikloși, Dan Mateescu, Remus Răduleț, Ilie Murgulescu, Coriolan Drăgulescu, Alexandru Cișman, formați la Berlin-Charlottenburg, Karlsruhe, Gottingen, Dresda, Nancy, Versailles etc., profesori în Școala Politehnică din Timișoara, care au construit nucleele de bază ale Bazei de Cercetări a Academiei Republicii Populare Române, creată la 1 septembrie 1951.

Acum, când încheiem primul secol de existență a Școlii Politehnice din Timișoara, nu putem să nu rememorăm cuvintele rostite de Victor Vâlcovici la aniversarea de 25 de ani:

"Se impune concluzia că Politehnica din Timișoara este o instituție viabilă. Sute de ingineri, absolvenții ei, au înzestrat industria țării cu energie tinere, care constituie cel mai bun certificat ce-l poate prezenta Școala. De acum în 75 de ani, când se va sărbători Centenarul Politehnicii, rândurile acestea vor putea da urmașilor noștri o sumară idee de strădania ce stă la baza Instituției, constituind poate un îndemn și o încurajare pentru aceia care, în urmărirea unui scop nobil, vor fi atunci, în anul 2020, în luptă cu dificultățile vremurilor lor".

Astăzi privim în urmă cu recunoștință față de înaintașii a căror prestație academică de înaltă ținută a propulsat Politehnica timișoreană printre valorile instituționale perene ale României. Am fost pionieri într-o serie de domenii, de-a lungul istoriei, vom fi și de acum înainte, cu toate provocările vremurilor de azi, pentru că Politehnica are datoria de a duce mai departe stindardul excelenței, al inovării și al performanței, atât în procesul educațional, cât și în cercetare. Chiar dacă, în contextul actual, nu ne este ușor, sunt convins că ambițiile noastre cu privire la evoluția Politehnicii rămân aceleași, și anume de consolidare a acestui edificiu academic care a stat la baza construcției moderne a Timișoarei, de redefinire a implicării comunității academice în viața Cetății, de reasumare a rolului călăuzitor pentru atâtea generații de studenți, prin deschiderea orizontului acestora cu privire la provocările viitorului.

Pășim pe un drum în care dinamica schimbărilor este cu totul alta, creativitatea și inovarea în educație și tehnologie ocupă un loc central, abordarea multidisciplinară devine o obligație a oricărei instituții care dorește să producă educație la un nivel solid. Avem avantajul că ingineria stă la baza majorității profesiilor, și nu vorbim despre viitor, ci despre faptul că această realitate este prezentă deja și se manifestă. Acest lucru ne oferă o poziție extraordinară, care în timp se va statornici, aceea de fundament pentru dezvoltarea de spații colaborative, în care tehnologiile stau la baza cercetării științifice și nu doar în cazul științelor exacte.

Putem privi în urmă cu mândrie la tot ce au realizat înaintașii noștri, se cuvine să le aducem un omagiu, ne străduim să ne ridicăm și noi la înălțimea exigențelor lumii de azi și să ducem mai departe tradiția și renumele Școlii noastre, pentru a putea contribui la ceea ce va fi Politehnica noului secol.

2. Centenar UPT – 100 de ani de excelență academică

BANATUL **AZI**
Libertatea începe în vest!

Centenar UPT – 100 de ani de excelență academică

Timișoara, declarat de Consiliul Local pentru a celebra rolul pe care prima instituție de învățământ superior din vestul țării l-a avut în dezvoltarea orașului, UPT a pornit la drum cu o nouă echipă de conducere, iar în 11 noiembrie 2020 aniversăm Centenarul Școlii.

Dacă pe plan mondial anul 2020 a fost un an de răscruce, care ne-a făcut să regândim viitorul, pentru Universitatea Politehnică Timișoara a fost unul al marilor împliniri și provocări.

Început cu sărbătorirea Anului Politehnicii în

Pentru celebrarea a 100 de ani de la înființare, Universitatea Politehnică Timișoara a pregătit o serie de evenimente reunite, generic, sub denumirea „Săptămâna Politehnicii”. Majoritatea acestora vor fi amânate pentru o dată la care situația epidemiologică va permite derularea unor manifestări așa cum se cuvine, de la cele din zona academică sau de legătură cu mediul economic și până la concerte sau tradiționala alergare de 100 de ture de teren. În data de 11 noiembrie 2020, când se împlinesc 100 de ani de la semnarea, de către regele Ferdinand, a Decretului de înființare a Școlii Politehnice, vom organiza doar un eveniment online, cu oamenii Politehnicii, cadre didactice, personal auxiliar, studenți, dar și evenimente mai mici cum sunt festivitatea de premiere a concursului de desen și fotografie „Politehnica prin ochii mei”, lansarea monedei aniversare, concertul online susținut de formația creată, din absolvenți celebri ai Politehnicii, special centru aniversarea instituției, lansarea unui film documentar privind istoria de 100 de ani a Școlii Politehnice timișorene.

În urmă cu un secol, o întreagă galerie de ilustre personalități ale vremii s-au angajat cu toată dăruirea în ceea ce avea să fie actul de naștere al Școlii Politehnice. Multe din gesturile, cuvintele, gândurile, dar mai ales faptele lor, au rămas memorabile, ele făurind istoria și tradiția acestei școli. În data de 11 noiembrie 1920 este semnat de către Regele Ferdinand Decretul Lege privind înființarea, din 15 Noiembrie 1920, a „Școlii Politehnice” din Timișoara. Acestui monarh îi datorăm și memorabila frază rostită câțiva ani mai târziu

și care, între timp, a devenit deviza universității: „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa”.

Înființarea Politehnicii la Timișoara a avut un larg ecou în țară. Camil Petrescu scria, în cotidianul „Țara” din 2 decembrie 1920: „Vestea că Timișoara va, în sfârșit, înzestrată cu mult dorita Politehnică, merită să dea un caracter de oraș universitar acestei capitale a Banatului, a fost primită cu profundă mulțumire de toate straturile societății noastre. Este de netăgăduit că această școală, prin înaltul ei nivel cultural, va contribui foarte mult ca să facă din Timișoara centrul intelectual pe care îl dorim cu toții”.

Cu toate greutățile inerente oricărui început, Școala Politehnică din Timișoara și-a creat rapid prestigiul de care se bucură astăzi și locul de frunte pe care îl ocupă pe plan național și internațional și datorită dăruirii de care au dat dovadă, de-a lungul vremii, profesorii săi, care s-au angajat cu toată hotărârea în edificarea unei școli pe măsura năzuințelor și a spiritului Timișoarei, spirit ce avea să pătrundă, așa cum spunea și Regele Ferdinand, între zidurile primei instituții de învățământ superior din Banat.

Înființarea Școlii Politehnice din Timișoara a contribuit din plin, așa cum au gândit făuritorii ei, la dezvoltarea economică și socială a regiunii. Politehnica s-a manifestat în primul rând ca un nucleu de știință și a asigurat personal de înaltă calificare marilor întreprinderi din zonă, facilitând astfel dezvoltarea unei industrii puternice, moderne și competitive. Documentele prezente în arhivele instituției relevă însă și rolul cultural, de sursă pentru răspândirea științei și culturii pe care și l-a asumat Școala Politehnică din Timișoara, în spiritul larg al oricărei universități cu chemare umanistă, de știință pură sau aplicativă. Într-un memoriu referitor la activitatea Școlii se spune: „Pe lângă activitatea de specialitate pe care urma să o dezvolte Școala, ea nu putea lipsi în acest loc, la granița țării, să pășească cu curaj la dezvoltarea unui progres cultural pe scară largă, pentru marele public”.

La aniversarea de 10 ani a Politehnicii, rectorul Victor Vâlcovici avea să declare despre acele momente de început: „Politehnica era ca un prunc nou născut... lipsea aproape totul”. Dar școala intrase deja pe un drum ascendent. Politehnica timișoreană a fost nucleul în jurul căreia s-au creat noi facultăți și institute de învățământ superior. În 4

noiembrie 1938, Academia de Înalte Studii Agronomice din Cluj se transformă în Facultate de Agronomie, subordonată Politehnicii din Timișoara. În 1940, aceasta se mută la Timișoara, unde funcționează în cadrul Politehnicii. La 30 iulie 1945 are loc promulgarea de către Regele Mihai I al României a Legii 617 pentru înființarea Facultății de Agronomie, în cadrul Politehnicii din Timișoara, unde a funcționat până la 1 septembrie 1948, dată la care s-a constituit ca Institut Agronomic independent.

Încă din 1944, în memoriul adresat Regelui de către ministrul educației, privind înființarea unei universități în Timișoara (ce urma să cuprindă mai multe facultăți, dar în final s-a înființat doar cea de Medicină), se precizează că „Unele catedre vor putea beneficia de ospitalitatea Politehnicii din Timișoara, care este bine utilată și dornică de a contribui la consolidarea culturală a Banatului”. Reforma învățământului din 1948 avea să îndeplinească un vis al timișorenilor, înființarea unei universități, al cărui embrion l-a constituit Institutul Pedagogic, înființat în acel an. Din lipsa unei clădiri proprii, institutul a funcționat, până la finele anului 1950, în clădirile Politehnicii, iar cei dintâi profesori ai noului institut pedagogic au fost recrutați din rândul unor eminente dascăli ai Institutului Politehnic, în frunte cu prof.dr. docent Mihai Ghermănescu, care a devenit și primul său director. Un alt cadru didactic al Politehnicii, profesorul Ioan Curea, refugiat la Timișoara în 1940, care a înființat Stația seismografică a Institutului Politehnic Timișoara, a devenit primul rector al Universității Timișoara (actuala Universitate de Vest).

Încă înainte de anul 1948, viața științifică din Banat se coagulează în jurul unor personalități precum: Corneliu Mikloși, Dan Mateescu, Remus Răduleț, Ilie Murgulescu, Coriolan Drăgulescu, Alexandru Cișman, formați la Berlin-Charlottenburg, Karlsruhe, Göttingen, Dresda, Nancy, Versailles etc., profesori în Școala Politehnică din Timișoara, care au construit nucleele de bază ale Bazei de Cercetări a Academiei Republicii Populare Române, creată la 1 septembrie 1951. Acum, când încheiem primul secol de existență a Școlii Politehnice din Timișoara, nu putem să nu rememorăm cuvintele rostite de Victor Vâlcovici la aniversarea de 25 de ani: „Se impune concluzia că Politehnica din Timișoara este o instituție viabilă. Sute de ingineri, absolvenții ei, au înzestrat industria țării cu energii tinere, care constituie cel mai bun certificat ce-l poate prezenta Școala. De acum în 75 de ani, când se va sărbători Centenarul Politehnicii, rândurile acestea vor putea da urmașilor

noștri o sumară idee de strădania ce stă la baza Instituției, constituind poate un îndemn și o încurajare pentru aceia care, în urmărirea unui scop nobil, vor fi atunci, în anul 2020, în luptă cu dificultățile vremurilor lor”.

Astăzi privim în urmă cu recunoștință față de înaintașii a căror prestație academică de înaltă ținută a propulsat Politehnica timișoreană printre valorile instituționale perene ale României. Am fost pionieri într-o serie de domenii, de-a lungul istoriei, vom fi și de acum înainte, cu toate provocările vremurilor de azi, pentru că Politehnica are datoria de a duce mai departe stindardul excelenței, al inovării și al performanței, atât în procesul educațional, cât și în cercetare.

Chiar dacă, în contextul actual, nu ne este ușor, sunt convins că ambițiile noastre cu privire la evoluția Politehnicii rămân aceleași, și anume de consolidare a acestui edificiu academic care a stat la baza construcției moderne a Timișoarei, de redefinire a implicării comunității academice în viața Cetății, de reasumare a rolului călăuzitor pentru atâtea generații de studenți, prin deschiderea orizontului acestora cu privire la provocările viitorului. Pășim pe un drum în care dinamica schimbărilor este cu totul alta, creativitatea și inovarea în educație și tehnologie ocupă un loc central, abordarea multidisciplinară devine o obligație a oricărei instituții care dorește să producă educație la un nivel solid.

Avem avantajul că ingineria stă la baza majorității profesiilor, și nu vorbim despre viitor, ci despre faptul că această realitate este prezentă deja și se manifestă. Acest lucru ne oferă o poziție extraordinară, care în timp se va statornici, aceea de fundament pentru dezvoltarea de spații colaborative, în care tehnologiile stau la baza cercetării științifice și nu doar în cazul științelor exacte.

Putem privi în urmă cu mândrie la tot ce au realizat înaintașii noștri, se cuvine să le aducem un omagiu, ne străduim să ne ridicăm și noi la înălțimea exigențelor lumii de azi și să ducem mai departe tradiția și renumele Școlii noastre, pentru a putea contribui la ceea ce va fi Politehnica noului secol.

3. Centenar UPT – 100 de ani de excelență academică

Banat24

ACASA · TIMIȘ · CARAȘ – SEVERIN · SPORT · STIRI DIN ROMÂNIA · RO - EVENIMENT

HOME · TIMIȘ · CENTENAR UPT - 100 DE ANI DE EXCELENȚĂ ACADEMICĂ

Centenar UPT – 100 de ani de excelență academică

sărbătorirea Anului Politehnicii în Timișoara, declarat de Consiliul Local pentru a celebra rolul pe care prima instituție de învățământ superior din vestul țării l-a avut în dezvoltarea orașului, UPT a pornit la drum cu o nouă echipă de conducere, iar în 11 noiembrie 2020 aniversăm Centenarul Școlii.

Dacă pe plan mondial anul 2020 a fost un an de răscruce, care ne-a făcut să regândim viitorul, pentru Universitatea Politehnică Timișoara a fost unul al marilor împliniri și provocări. Început cu

4. Centenar UPT – 100 de ani de excelență academică la Timișoara

banatulmeu.ro
Informația înseamnă putere

Home · Stiri · Actualitate · Administratie · Politica · Educatie

Home / Educatie / Centenar UPT - 100 de ani de excelență academică la Timișoara

Centenar UPT – 100 de ani de excelență academică la Timișoara

2020 început cu sărbătorirea Anului Politehnicii în Timișoara, declarat de Consiliul Local Timișoara pentru a celebra rolul pe care prima instituție de învățământ superior din vestul țării l-a avut în dezvoltarea orașului, și a pornit la drum cu o nouă echipă de conducere, iar în 11 noiembrie 2020, UPT aniversează Centenarul Școlii.

Dacă pe plan mondial anul 2020 a fost un an de răscruce, pentru Universitatea Politehnică Timișoara a fost unul al marilor împliniri și provocări.

Conf. univ. dr. Florin Drăgan, rectorul UPT, a explicat că pentru celebrarea a 100 de ani de la înființare, Universitatea Politehnică Timișoara a pregătit o serie de evenimente reunite, generic, sub denumirea „Săptămâna Politehnicii”.

Majoritatea acestora vor fi amânate pentru o dată la care situația epidemiologică va permite derularea unor manifestări așa cum se cuvine, de la cele din zona academică sau de legătură cu mediul economic și până la concerte sau tradiționala alergare de 100 de ture de teren.

În data de 11 noiembrie 2020, când se împlinesc 100 de ani de la semnarea, de către regele Ferdinand, a Decretului de înființare a Școlii Politehnice, vom organiza doar un eveniment online, cu oamenii Politehnicii, cadre didactice, personal auxiliar, studenți, dar și evenimente mai mici cum sunt festivitatea de premiere a concursului de desen și fotografie „Politehnica prin ochii mei”, lansarea monedei aniversare, concertul online susținut de formația creată, din absolvenți celebri ai Politehnicii, special centru aniversarea instituției, lansarea unui film documentar privind istoria de 100 de ani a Școlii Politehnice timișorene.

În urmă cu un secol, o întreagă galerie de ilustre personalități ale vremii s-au angajat cu toată dăruirea în ceea ce avea să fie actul de naștere al Școlii Politehnice. Multe din gesturile, cuvintele, gândurile, dar mai ales faptele lor, au rămas memorabile, ele făurind istoria și tradiția acestei școli.

În data de 11 noiembrie 1920 este semnat de către Regele Ferdinand Decretul Lege privind înființarea, din 15 Noiembrie 1920, a „Școalei Politehnice” din Timișoara. Acestui monarh îi datorăm și memorabila frază rostită câțiva ani mai târziu și care, între timp, a devenit deviza universității: „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa”.

Înființarea Politehnicii la Timișoara a avut un larg ecou în țară. Camil Petrescu scria, în cotidianul „Țara” din 2 decembrie 1920: „Vestea că Timișoara va, în sfârșit, înzestrată cu mult dorita Politehnică, merită să dea un caracter de oraș universitar acestei capitale a Banatului, a fost primită cu profundă mulțumire de toate straturile societății noastre. Este de netăgăduit că această școală, prin înaltul ei nivel cultural, va contribui foarte mult ca să facă din Timișoara centrul intelectual pe care îl dorim cu toții”.

Conf. Drăgan a mai spus ca, astfel, cu toate greutățile inerente oricărui început, Școala Politehnică din Timișoara și-a creat rapid prestigiul de care se bucură astăzi și locul de

frunte pe care îl ocupă pe plan național și internațional și datorită dăruirii de care au dat dovadă, de-a lungul vremii, profesorii săi, care s-au angajat cu toată hotărârea în edificarea unei școli pe măsura năzuințelor și a spiritului Timișoarei, spirit ce avea să pătrundă, așa cum spunea și Regele Ferdinand, între zidurile primei instituții de învățământ superior din Banat.

Înființarea Școlii Politehnice din Timișoara a contribuit din plin, așa cum au gândit făuritorii ei, la dezvoltarea economică și socială a regiunii. Politehnica s-a manifestat în primul rând ca un nucleu de știință și a asigurat personal de înaltă calificare marilor întreprinderi din zonă, facilitând astfel dezvoltarea unei industrii puternice, moderne și competitive. Documentele prezente în arhivele instituției relevă însă și rolul cultural, de sursă pentru răspândirea științei și culturii pe care și l-a asumat Școala Politehnică din Timișoara, în spiritul larg al oricărei universități cu chemare umanistă, de știință pură sau aplicativă. Într-un memoriu referitor la activitatea Școlii se spune: „Pe lângă activitatea de specialitate pe care urma să o dezvolte Școala, ea nu putea lipsi în acest loc, la granița țării, să pășească cu curaj la dezvoltarea unui progres cultural pe scară largă, pentru marele public”.

La aniversarea de 10 ani a Politehnicii, rectorul Victor Vâlcovici avea să declare despre acele momente de început: „Politehnica era ca un prunc nou născut... lipsea aproape totul”. Dar școala intrase deja pe un drum ascendent.

Politehnica timișoreană a fost nucleul în jurul căreia s-au creat noi facultăți și institute de învățământ superior. În 4 noiembrie 1938, Academia de Înalte Studii Agronomice din Cluj se transformă în Facultate de Agronomie, subordonată Politehnicii din Timișoara.

În 1940, aceasta se mută la Timișoara, unde funcționează în cadrul Politehnicii. La 30 iulie 1945 are loc promulgarea de către Regele Mihai I al României a Legii 617 pentru înființarea Facultății de Agronomie, în cadrul Politehnicii din Timișoara, unde a funcționat până la 1 septembrie 1948, dată la care s-a constituit ca Institut Agronomic independent.

Încă din 1944, în memoriul adresat Regelui de către ministrul educației, privind înființarea unei universități în Timișoara (ce urma să cuprindă mai multe facultăți, dar în final s-a înființat doar cea de Medicină), se precizează că „Unele catedre vor putea beneficia de

ospitalitatea Politehnicii din Timișoara, care este bine utilată și dornică de a contribui la consolidarea culturală a Banatului”. Reforma învățământului din 1948 avea să îndeplinească un vis al timișorenilor, înființarea unei universități, al cărui embrion l-a constituit Institutul Pedagogic, înființat în acel an.

Din lipsa unei clădiri proprii, institutul a funcționat, până la finele anului 1950, în clădirile Politehnicii, iar cei dintâi profesori ai noului institut pedagogic au fost recrutați din rândul unor eminenți dascăli ai Institutului Politehnic, în frunte cu prof.dr. docent Mihai Ghermănescu, care a devenit și primul său director.

Un alt cadru didactic al Politehnicii, profesorul Ioan Curea, refugiat la Timișoara în 1940, care a înființat Stația seismografică a Institutului Politehnic Timișoara, a devenit primul rector al Universității Timișoara (actuala Universitate de Vest). Încă înainte de anul 1948, viața științifică din Banat se coagulează în jurul unor personalități precum: Corneliu Mikloși, Dan Mateescu, Remus Răduleț, Ilie Murgulescu, Coriolan Drăgulescu, Alexandru Cișman, formați la Berlin-Charlottenburg, Karlsruhe, Göttingen, Dresda, Nancy, Versailles etc., profesori în Școala Politehnică din Timișoara, care au construit nucleele de bază ale Bazei de Cercetări a Academiei Republicii Populare Române, creată la 1 septembrie 1951.

Rectorul Florin Drăgan a mai subliniat ca acum, când încheiem primul secol de existență a Școlii Politehnice din Timișoara, nu putem să nu rememorăm cuvintele rostite de Victor Vâlcovici la aniversarea de 25 de ani: „Se impune concluzia că Politehnica din Timișoara este o instituție viabilă.

Sute de ingineri, absolvenții ei, au înzestrat industria țării cu energii tinere, care constituie cel mai bun certificat ce-l poate prezenta Școala. De acum în 75 de ani, când se va sărbători Centenarul Politehnicii, rândurile acestea vor putea da urmașilor noștri o sumară idee de strădania ce stă la baza Instituției, constituind poate un îndemn și o încurajare pentru aceia care, în urmărirea unui scop nobil, vor fi atunci, în anul 2020, în luptă cu dificultățile vremurilor lor”.

Astăzi privim în urmă cu recunoștință față de înaintașii a căror prestație academică de înaltă ținută a propulsat Politehnica timișoreană printre valorile instituționale perene ale

României. Am fost pionieri într-o serie de domenii, de-a lungul istoriei, vom fi și de acum înainte, cu toate provocările vremurilor de azi, pentru că Politehnica are datoria de a duce mai departe stindardul excelenței, al inovării și al performanței, atât în procesul educațional, cât și în cercetare.

Chiar dacă, în contextul actual, nu ne este ușor, sunt convins că ambițiile noastre cu privire la evoluția Politehnicii rămân aceleași, și anume de consolidare a acestui edificiu academic care a stat la baza construcției moderne a Timișoarei, de redefinire a implicării comunității academice în viața Cetății, de reasumare a rolului călăuzitor pentru atâtea generații de studenți, prin deschiderea orizontului acestora cu privire la provocările viitorului.

Pășim pe un drum în care dinamica schimbărilor este cu totul alta, creativitatea și inovarea în educație și tehnologie ocupă un loc central, abordarea multidisciplinară devine o obligație a oricărei instituții care dorește să producă educație la un nivel solid.

Avem avantajul că ingineria stă la baza majorității profesiilor, și nu vorbim despre viitor, ci despre faptul că această realitate este prezentă deja și se manifestă. Acest lucru ne oferă o poziție extraordinară, care în timp se va statornici, aceea de fundament pentru dezvoltarea de spații colaborative, în care tehnologiile stau la baza cercetării științifice și nu doar în cazul științelor exacte.

Putem privi în urmă cu mândrie la tot ce au realizat înaintașii noștri, se cuvine să le aducem un omagiu, ne străduim să ne ridicăm și noi la înălțimea exigențelor lumii de azi și să ducem mai departe tradiția și renumele Școlii noastre, pentru a putea contribui la ceea ce va fi Politehnica noului secol -a explicat conf. univ. dr. Florin Drăgan, rectorul UPT, vineri 20 octombrie 2020.

5. Universitatea Politehnică din Timișoara, la 100 de ani. Deviza rostită de Regele Ferdinand: „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul care domnește într-însa“

Universitatea Politehnică din Timișoara împlinește 100 de ani de la înființarea ei. Regele Ferdinand a decretat înființarea Școlii Tehnice în 15 noiembrie 1920. „Timișoara are un caracter per eminentiam de oraș industrial, are o viață economică dezvoltată și superioară altor orașe. O școală superioară cum e Politehnica va avea înrăurire uriașă asupra întregii vieți, nu numai dintre aceste ținuturi, dar va influența și viața ținuturilor mai îndepărtate”, spunea Stan Vidrighin, primarul Timișoarei, în memoriul său adresat la 27 februarie 1920 Consiliului Dirigent de la Cluj și apoi Guvernului. Primul rector al Universității Politehnice, matematicianul Traian Lalescu, scria în ziarul Banatul Românesc, din 5 noiembrie 1919: „Frumoasa și moderna Timișoară, capitală de provincie, cea mai populată a României după București, orașul industrial prin excelență, nu posedă nici un institut de cultură superioară. Provincia Banatului, așa de înaintată pe terenul economic și social, grație bogățiilor naturale și hărnicia locuitorilor săi, se găsește astfel, din punct de vedere cultural, într-o situație de vădită inferioritate față de alte provincii românești. Către acest institut de cultură vor converge eforturile tuturor naționalităților din banat, fiindcă mai presus de orice pe bănașeni îi leagă între dânșii înțelegerea firească a intereselor lor sociale iar acestea nu pot avea altă temelie decât integritatea provinciei lor”.

Traian Lalescu, primul rector al UPT Sursa UPT Anii de după încheierea războiului au fost deosebit de grei, însă Traian Lalescu a găsit sprijin în primăria Timișoara, prin primarul Stan Vidrighin. Ideea unei universități tehnice în Timișoara datează din 1907, în 1916 a existat un memoriu întocmit de profesorul Cornel Zelovich care a fost trimis la Budapesta. Venirea războiului a stopat toate dorințele. După război, primăria a pus la dispoziție un teren opt hectare în centrul orașului care va fi ulterior mărit la 14 hectare, o subvenție bănească de două milioane de lei, achiziționarea unei clădiri și amenajarea ei pentru desfășurarea procesului de învățământ. La 15 iunie 1920 regele Ferdinand decreta: „Se aprobă de Noi, sub rezerva ratificării ulterioare a Corpurilor legiuitoare, înființarea și organizarea școalelor politehnice din România...Se impune înființarea unei școli politehnice la Timișoara unde este un centru cultural, comercial și industrial care ia din ce în ce o dezvoltare cât mai mare...”. Urmare a tuturor diligețelor despuse, regele Ferdinand decretează: „Se aprobă înființarea pe ziua de 15 noiembrie 1920 a unei școli politehnice la Timișoara, care va funcționa în conformitate cu dispozițiunile din Decretul Lege nr.2521 din 15 iunie 1920 relativ la înființarea și organizarea școalelor politehnice din România”. Regele Ferdinand a rostit memorabila frază, care, între timp, a devenit deviza universității: „Nu zidurile fac o școală, ci spiritul ce domnește într-însa”. Pentru început, Ministerul Lucrărilor Publice acordă un milion de lei în vederea primelor cheltuieli.. Consiliul Dirigent de la Cluj a susținut ca bugetul să cuprindă 640.000 de lei pentru cheltuieli de școlarizare, 4.700.000 de lei pentru cheltuieli materiale, 500.000 de lei pentru organizare, 9.000.000 de lei pentru construcții și 7.000.000 de lei pentru instalații și rechizite. Ministerul Lucrărilor Publice de la București a oferit doar un milion de lei, cel promis încă de la început. Proiectul pavilionului Politehniciei îi aparține arhitectului Victor Vlad.

Tot prin decret regal, profesorul Traian Lalescu, deputat de Caransebeș, a fost numit primul rector al Școlii la 16 noiembrie 1920. În primul an, Școala Politehnică din Timișoara și-a început activitatea cu 117 studenți, printre care și două fete. Primele cursuri s-au ținut în actuala clădire a Facultății de Chimie, de pe strada Bocșa, iar pentru cazare orașul a oferit o fostă închisoare militară, de pe actuala stradă Popa Șapcă. În 1923, la inaugurarea primei clădiri din complexul Politehnicii, Facultatea de Mecanică, a participat și regele Ferdinand și primul ministru Ion I.C.Brătianu. În 1927 este dat în folosință Căminul Studențesc, în anul 1930 se inaugurează Cantina și Pavilioanele pentru profesori; astfel prima parte a planurilor întocmite de arhitectul Victor Vlad au căpătat consistență.

Înființarea Politehnicii la Timișoara a avut un larg ecou în țară. Camil Petrescu scria, în cotidianul Țara din 2 decembrie 1920: „Vestea că Timișoara va, în sfârșit, înzestrată cu mult dorita Politehnică, merită să dea un caracter de oraș universitar acestei capitale a Banatului, a fost primită cu profundă mulțumire de toate straturile societății noastre. Este de netăgăduit că această școală, prin înaltul ei nivel cultural, va contribui foarte mult ca să facă din Timișoara centrul intelectual pe care îl dorim cu toții”. Înființarea Școlii Politehnice din Timișoara a contribuit din plin, așa cum au gândit făuritorii ei, la dezvoltarea economică și socială a regiunii. Politehnica s-a manifestat în primul rând ca un nucleu de știință și a asigurat personal de înaltă calificare marilor întreprinderi din zonă, facilitând astfel dezvoltarea unei industrii puternice, moderne și competitive. Documentele prezente

În arhivele instituției relevă însă și rolul cultural, de sursă pentru răspândirea științei și culturii pe care și l-a asumat Școala Politehnică din Timișoara, în spiritul larg al oricărei universități cu chemare umanistă, de știință pură sau aplicativă.

Într-un memoriu referitor la activitatea Școlii se spune: „Pe lângă activitatea de specialitate pe care urma să o dezvolte Școala, ea nu putea lipsi în acest loc, la granița țării, să pășească cu curaj la dezvoltarea unui progres cultural pe scară largă, pentru marele public”. La aniversarea de 10 ani a Politehnicii, rectorul Victor Vâlcovici avea să declare despre acele momente de început: „Politehnica era ca un prunc nou născut... lipsea aproape totul”. Dar școala intrase deja pe un drum ascendent. Politehnica timișoreană a fost nucleul în jurul căreia s-au creat noi facultăți și institute de învățământ superior. În 4 noiembrie 1938, Academia de Înalte Studii Agronomice din Cluj se transformă în Facultate de Agronomie, subordonată Politehnicii din Timișoara. În 1940, aceasta se mută la Timișoara, unde funcționează în cadrul Politehnicii. La 30 iulie 1945 are loc promulgarea de către Regele Mihai I al României a Legii 617 pentru înființarea Facultății de Agronomie, în cadrul Politehnicii din Timișoara, unde a funcționat până la 1 septembrie 1948, dată la care s-a constituit ca Institut Agronomic independent.

Victor Vâlcovici a spus la aniversarea de 25 de ani: „Se impune concluzia că Politehnica din Timișoara este o instituție viabilă. Sute de ingineri, absolvenții ei, au înzestrat industria țării cu energii tinere, care constituie cel mai bun certificat ce-l poate prezenta Școala. De acum în 75 de ani, când se va sărbători Centenarul Politehnicii, rândurile acestea vor putea da urmașilor noștri o sumară idee de strădania ce stă la baza Instituției, constituind poate un îndemn și o încurajare pentru aceia care, în urmărirea unui scop nobil, vor fi atunci, în anul 2020, în luptă cu dificultățile vremurilor lor”.